

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Leszek Bielecki

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa E.C.

przeciwko K. w W.

o wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 17 listopada 2021 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 15 lipca 2020 r., sygn. akt XIV Pa [...],

1. odrzuca zażalenie,

**2. nie obciąża powódki kosztami postępowania zażaleniowego
strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z 15 lipca 2020 r. odrzucił skargą powódki E.C. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z 18 października 2018 r., oddalającym jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 19 kwietnia 2018 r., który oddalił jej powództwo o zaległe wynagrodzenie.

Powódka w skardze o wznowienie postępowania, w której wartość przedmiotu zaskarżenia określiła na 2.468 zł, wskazała na podstawę wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu podała, że w grudniu 2019 r. dowiedziała się od

byłego pełnomocnika procesowego o istnieniu dokumentu - oświadczenia Związku Zawodowego Pracowników Służby Publicznej z 18 maja 2019 r., złożonego do innej sprawy, potwierdzającego, że Związek nie był powiadomiony o spotkaniu, na którym zawarto porozumienie z 24 stycznia 2017 r. i nie brał udziału w negocjowaniu i podpisaniu porozumienia z pracodawcą. Tym samym porozumienie zostało zawarte z naruszeniem przepisów i należy je uznać za nieskuteczne. Brak było zatem podstaw do zmniejszenia powódce wynagrodzenia w okresie od stycznia do sierpnia 2017 r.

Pozwany K. wniósł o odrzucenie skargi, gdyż nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia, ewentualnie o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu odrzucenia skargi podzielił w całości argumentację pozwanego. Na tle ugruntowanego przez dziesiątki lat orzecznictwa Sądu Najwyższego nie budzi żadnych wątpliwości, że środek dowodowy, którego wykrycie może stanowić przesłankę wznowienia postępowania ma być środkiem istniejącym w czasie, gdy toczyło się prawomocnie zakończone postępowanie i niedostępnym wówczas stronie, która mogłaby wykorzystać go procesowo i to z przyczyn od niej niezależnych. Już samo zestawienie daty przedmiotowego oświadczenia oraz prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w sprawie XXI Pa [...] prowadzi do jednoznacznego wniosku, że środek dowodowy, na który powołuje się skarżący wywodząc skargę o wznowienie postępowania powstał kilka miesięcy po zakończeniu tego postępowania. Rację ma również K. w W. odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którym skarga o wznowienie postępowania nie opiera się na ustawowej podstawie nie tylko wtedy, gdy podana w skardze podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z podstaw wymienionych w art. 401, 401¹ czy 403 k.p.c., lecz także wtedy, gdy podstawa ta temu wzorcowi odpowiada formalnie, ale już z twierdzeń skargi wynika, że podstawa taka nie zachodzi. Skarga podlegała zatem odrzuceniu – art. 410 § 2 k.p.c.

W zażaleniu powódka zarzuciła naruszenie art. 410 § 2 k.p.c. poprzez uznanie, że skarga o wznowienie postępowania nie jest oparta na ustawowej przesłance, w sytuacji gdy podstawą wznowienia było ujawnienie wobec powódki treści dokumentu w postaci oświadczenia Związku Zawodowego Pracowników

Służby Publicznej z 18 maja 2019 r., tj. ujawnienie faktu, że Związek nie został powiadomiony o spotkaniu, na którym zawarto porozumienie z 24 stycznia 2017 r. i nie brał udziału w negocjowaniu i podpisywaniu porozumienia, tj. na podstawie wskazanej w art. 403 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi pozwany wniósł o odrzucenie zażalenia, ewentualnie o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W poprzednim stanie prawnym dopuszczalne było zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania, z ograniczeniem do spraw kasacyjnych – art. 394¹ § 2 k.p.c.

Po uchyleniu tego przepisu (z dniem 7 listopada 2019 r.) nastąpiła zmiana stanu prawnego i wyłączona została możliwość zaskarżenia postanowienia sądu drugiej instancji odrzucającego skargę o wznowienie postępowania, które w dotychczasowej judykaturze kwalifikowane były jako postanowienia kończące postępowanie w sprawie i zaskarżalne zażaleniem do Sądu Najwyższego w sprawie kasacyjnej.

Postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania nie podlega też zażaleniu poziomemu do innego składu sądu drugiej instancji – art. 394² k.p.c.

Orzecznictwo potwierdza, że na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę o wznowienie postępowania nie przysługuje zażalenie (uchwała Sądu Najwyższego z 7 października 2021 r., III CZP 53/20, postanowienie Sądu Najwyższego z 3 lutego 2021 r., I UZ 26/20).

Z tej przyczyny zażalenie jako niedopuszczalne należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zważając na wynik postępowania w sprawie i proceduralną przyczynę odrzucenia skargi, trafnie zauważoną w odpowiedzi na zażalenie.

a.s.